

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสำรวจความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยนี้ ได้เก็บ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างประชากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำ จากแบบสอบถามที่ส่งไป 595 ฉบับ ได้นำมาใช้ ในการวิเคราะห์ 556 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.45 ของแบบสอบถามที่ส่งไป จาก ข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีการที่กำหนดในบทที่ 3 ดังปรากฏผล ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 สถานภาพของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	84	54.50
ผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	70	45.50
2. เพศ		
ชาย	41	26.60
หญิง	113	73.40
3. อายุ		
น้อยกว่า 26 ปี	3	1.90
26 - 30 ปี	32	20.80

ตารางที่ 2 สถานภาพของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
31 - 35 ปี	66	42.90
36 - 40 ปี	33	21.40
41 - 45 ปี	8	5.20
46 - 50 ปี	4	2.60
51 - 55 ปี	4	2.60
มากกว่า 55 ปี	4	2.60
4. ประสบการณ์การสอนภาษาไทย		
1 - 5 ปี	19	12.30
6 - 10 ปี	66	42.90
11 - 15 ปี	48	31.20
16 - 20 ปี	8	5.20
21 - 25 ปี	6	3.90
มากกว่า 25 ปี	7	4.50
5. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	6.50
ปริญญาตรี	141	91.60
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.90
6. ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย หรือผู้ช่วยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย		
1 - 5 ปี	92	59.70
6 - 10 ปี	50	32.50
11 - 15 ปี	6	3.90

ตารางที่ 2 สถานภาพของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
16 - 20 ปี	4	2.60
21 - 25 ปี	1	0.60
มากกว่า 25 ปี	1	0.60
7. จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์		
ไม่ได้สอน ทำหน้าที่บริหารทางวิชาการ	1	0.60
1 - 5 คาบ	1	0.60
6 - 10 คาบ	10	6.50
11 - 15 คาบ	64	41.60
มากกว่า 16 คาบ	78	50.60
8. การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม เกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษา 2521 และ 2524		
เคย	106	68.80
ไม่เคย	48	31.20
9. การอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของหัวหน้าหมวดวิชา		
เคย	37	24.00
ไม่เคย	117	76.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย เพศหญิง อายุระหว่าง 31-35 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาไทย 6-10 ปี มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี และส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การเป็นหัวหน้าหมวดวิชา 1-5 ปี สอนมากกว่า 16 คาบต่อสัปดาห์ เคยอบรม สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ.2521 และ พ.ศ.2524 แต่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ครูสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	152	37.80
ครูสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	142	35.30
ครูสอนภาษาไทยทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	108	26.90
2. เพศ		
ชาย	72	17.90
หญิง	330	82.10
3. อายุ		
น้อยกว่า 26 ปี	32	8.00
26 - 30 ปี	166	41.00
31 - 35 ปี	107	26.60
36 - 40 ปี	57	14.20
41 - 45 ปี	23	5.70
46 - 50 ปี	11	2.70
51 - 55 ปี	3	0.70
มากกว่า 55 ปี	3	0.70
4. ประสบการณ์การสอนภาษาไทย		
1 - 5 ปี	116	28.90
6 - 10 ปี	172	42.80
11 - 15 ปี	85	21.10
16 - 20 ปี	21	5.20

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 25 ปี	4	1.00
มากกว่า 25 ปี	4	1.00
5. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	50	12.40
ปริญญาตรี	349	86.80
สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.70
6. จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์		
1 - 5 คาบ	4	1.00
6 - 10 คาบ	2	0.50
11 - 15 คาบ	58	14.40
16 - 20 คาบ	294	73.10
มากกว่า 20 คาบ	44	10.90
7. วิชาที่สอน		
วิชาภาษาไทยซึ่ง เป็นวิชาบังคับ	218	54.20
วิชาภาษาไทยซึ่ง เป็นวิชาเลือก	11	2.70
วิชาภาษาไทยซึ่ง เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก	171	42.50
วิชาแนะแนว	2	0.40
8. หน้าที่พิเศษนอกจากการสอนและเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา		
ที่ปรึกษารุมนุมภาษาไทย	129	32.10
ที่ปรึกษารุมนุมอื่น ๆ	149	37.10
ช่วยงานธุรการ	27	6.70
ช่วยงานทะเบียน-วัดผล	28	7.00

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วยงานห้องสมุด	19	4.70
ช่วยงานประชาสัมพันธ์	13	3.20
ช่วยงานกิจกรรม	10	2.49
ช่วยงานแนะแนว	10	2.49
ช่วยงานวิชาการ	8	1.99
ช่วยงานสารสนเทศ	9	2.24
9. การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับ หลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 และพ.ศ. 2524		
เคย	209	52.00
ไม่เคย	193	48.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าครูภาษาไทยส่วนใหญ่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีประสบการณ์การสอนภาษาไทย 6 - 10 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและส่วนใหญ่สอน 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์ สอนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาบังคับ หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอนและการ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมต่างๆ เคยเข้าอบรม สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2524 เป็นส่วนใหญ่

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ถามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหา และหนังสือเรียน วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล และด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ

คิกค่าตอบเป็นค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยด้วยการหาค่าที่ (t-test) ทั้งได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 - 11

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
 ด้านหลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของหลักสูตร	2.66	0.72	ปฏิบัติมาก	2.63	0.66	ปฏิบัติมาก	0.56
2. การอธิบายให้ครูเข้าใจจุดหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร	2.55	0.66	ปฏิบัติมาก	2.53	0.62	ปฏิบัติมาก	0.26
3. การชี้แจงให้ครูเข้าใจลักษณะโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.63	0.68	ปฏิบัติมาก	2.54	0.62	ปฏิบัติมาก	1.46
4. การอธิบายให้ครูเข้าใจการใช้เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือครู	2.76	0.71	ปฏิบัติมาก	2.59	0.66	ปฏิบัติมาก	2.64*
5. การจัดหาหลักสูตรและ เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 และพ.ศ. 2524 ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ทบทวนอย่างเพียงพอก่อน เปิดภาคเรียน	2.59	0.70	ปฏิบัติมาก	2.57	0.70	ปฏิบัติมาก	0.36
6. การแนะนำให้ครูปรับปรุงคู่มือครูที่มีอยู่ให้ละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อให้เห็น แนวทางการสอนภาษาไทยได้อย่างชัดเจน	2.52	0.68	ปฏิบัติมาก	2.50	0.71	ปฏิบัติมาก	0.55
7. การจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการภายในมหาวิทยาลัยเพื่อให้ครูร่วมกัน วิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.43	0.75	ปฏิบัติน้อย	2.45	0.74	ปฏิบัติน้อย	0.24

ตารางที่ 4 ศึกษาและเปรียบเทียบความถี่เห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านหลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
8. การจัดโครงการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ครูเป็นระยะเพื่อให้สามารถดำเนินงานให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร	2.23	0.67	ปฏิบัติน้อย	2.22	0.70	ปฏิบัติน้อย	0.15
รวม	2.55	0.52	ปฏิบัติมาก	2.50	0.52	ปฏิบัติมาก	0.92

*P < 0.05

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่าการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยมีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมาก เป็นอันดับแรกคือ การชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของหลักสูตร รองลงมาคือ การอธิบายให้ครูเข้าใจการใช้เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยเห็นว่า การอธิบายให้ครูเข้าใจการใช้เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรมีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรก การชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของหลักสูตร เป็นข้อที่มีการปฏิบัติรองลงมา

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โดยเฉลี่ย พบว่า มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า เกี่ยวกับการอธิบายการใช้เอกสารประกอบการใช้หลักสูตร หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทยมีความเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 นอกนั้นมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยที่ 5 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
 วิชาการด้านจุดประสงค์ของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
1. การอธิบายให้ครูเข้าใจความสำคัญของจุดประสงค์รายวิชา	2.80	0.73	ปฏิบัติมาก	2.67	0.67	ปฏิบัติมาก	2.00*
2. การชี้แจงให้ครูเข้าใจและเห็นความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์รายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน	2.65	0.73	ปฏิบัติมาก	2.53	0.67	ปฏิบัติมาก	1.77
3. การอธิบายให้ครูเข้าใจลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	2.71	0.78	ปฏิบัติมาก	2.60	0.68	ปฏิบัติมาก	1.46
4. การชี้แจงให้ครูเข้าใจความแตกต่างของจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง	2.63	0.68	ปฏิบัติมาก	2.47	0.67	ปฏิบัติน้อย	2.59*
5. การส่งเสริมให้ครูฝึกเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้จากจุดประสงค์รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	2.73	0.74	ปฏิบัติมาก	2.57	0.71	ปฏิบัติมาก	2.41*
6. การส่งเสริมให้ครูที่สอนรายวิชาเดียวกันร่วมกันกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และร่วมกันจัดทำแผนการสอนวิชานั้น ๆ	2.94	0.70	ปฏิบัติมาก	2.83	0.70	ปฏิบัติมาก	1.72
7. การแนะนำให้ครูจัดสภาพการเรียนรู้การสอนในแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้	2.82	0.66	ปฏิบัติมาก	2.69	0.67	ปฏิบัติมาก	2.08*
รวม	2.76	0.57	ปฏิบัติมาก	2.63	0.54	ปฏิบัติมาก	2.53*

*P < 0.05

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่าการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย ในด้านจุดประสงค์มีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่าการส่งเสริมให้ครูที่สอนวิชาเดียวกันร่วมกันกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และ ทำแผนการสอนเป็นข้อที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านจุดประสงค์ของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่าหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทย มีความเห็นแตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการชี้แจงให้ครูเข้าใจและเห็นความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์รายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ การอธิบายให้เข้าใจ ลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การส่งเสริมให้ครูสอนรายวิชาเดียวกันร่วมกัน กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และจัดทำแผนการสอนมีความเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับ ความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านเนื้อหาและหนังสือของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การอธิบายให้ครูเข้าใจโครงสร้างของเนื้อหาในหลักสูตรวิชาภาษาไทยทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก	2.60	0.65	ปฏิบัติมาก	2.51	0.66	ปฏิบัติมาก	1.27
2. การอธิบายให้ครูเข้าใจเนื้อหาวิชาที่จะสอนตามคำอธิบายรายวิชา	2.56	0.65	ปฏิบัติมาก	2.51	0.63	ปฏิบัติมาก	0.81
3. การชี้แจงให้ครูเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างถูกต้องก่อนที่จะสอนแต่ละบทเรียน	2.40	0.62	ปฏิบัติน้อย	2.38	0.67	ปฏิบัติน้อย	0.31
4. การทักสินความถูกต้องของเนื้อหาวิชาในหนังสือเรียนภาษาไทย	2.58	0.65	ปฏิบัติมาก	2.52	0.66	ปฏิบัติมาก	0.89
5. การแนะนำในการคัดเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละคาบ	2.47	0.72	ปฏิบัติน้อย	2.44	0.64	ปฏิบัติน้อย	0.58
6. การแนะนำในการจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน	2.53	0.67	ปฏิบัติมาก	2.51	0.64	ปฏิบัติมาก	0.41
7. การส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ความถูกต้องของเนื้อหาและคุณภาพของหนังสือ	2.53	0.71	ปฏิบัติมาก	2.46	0.67	ปฏิบัติน้อย	1.02

ตารางที่ 6 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
8. การร่วมมือกับครูในหมวดวิชาพิจารณาเลือกซื้อและเลือกใช้หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ และหนังสืออ้างอิงจากหลายแหล่งที่มัลติ	2.94	0.78	ปฏิบัติมาก	2.91	0.70	ปฏิบัติมาก	0.45
9. การจัดหาเอกสาร ตำรา หนังสืออ้างอิงที่ใช้กันคว่าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะนำมาสอนมาไว้ในหมวดวิชา	2.94	0.77	ปฏิบัติมาก	2.82	0.72	ปฏิบัติมาก	1.77
10. การส่งเสริมให้ครูจัดทำเอกสาร เพื่อประกอบการสอนร่วมกับหนังสือเรียน	2.66	0.76	ปฏิบัติมาก	2.62	0.70	ปฏิบัติมาก	0.63
11. การส่งเสริมให้ครูจัดทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิชานั้น ๆ	2.58	0.77	ปฏิบัติมาก	2.57	0.66	ปฏิบัติมาก	0.08
12. การส่งเสริมให้ครูทำแบบฝึกหัดเสริมทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน เพื่อใช้ในการเรียนการสอน	2.53	0.74	ปฏิบัติมาก	2.51	0.70	ปฏิบัติมาก	0.37
รวม	2.61	0.47	ปฏิบัติมาก	2.56	0.47	ปฏิบัติมาก	1.05

*P < 0.05

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่าการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย มีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือ การร่วมกับครูพิจารณาเลือกซื้อและเลือกใช้หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ้างอิงจากหลายแหล่งที่ผลิต รองลงมาคือ การจัดหาเอกสารตำรา หนังสืออ้างอิงที่ใช้คนคว่าในหมวดวิชา และข้อที่เห็นว่ามี การปฏิบัติน้อย คือการชี้แจงให้ครูเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างถูกต้องก่อนสอนแต่ละบทเรียน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้ว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนี้ เทศทางวิชาการ
ด้านวิธีสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการสอนและให้คำแนะนำแก่ครู	1.68	0.50	ปฏิบัติน้อย	1.71	0.52	ปฏิบัติน้อย	0.79
2. การแนะนำให้ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนแต่ละคาบ	2.67	0.79	ปฏิบัติมาก	2.57	0.75	ปฏิบัติมาก	1.38
3. การแนะนำเทคนิคการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	2.37	0.73	ปฏิบัติน้อย	2.25	0.68	ปฏิบัติน้อย	1.77
4. การแนะนำเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เช่น เทคนิคปฏิบัติการยาคอมสอนอง การระดมความคิด	2.38	0.70	ปฏิบัติน้อย	2.23	0.67	ปฏิบัติน้อย	2.25
5. การอธิบายให้ครูเข้าใจวิธีสอนแบบต่าง ๆ หลายแบบ	2.27	0.69	ปฏิบัติน้อย	2.16	0.65	ปฏิบัติน้อย	1.76
6. การจัดให้ครูได้มีโอกาสดูการสาธิตการสอนภาษาไทยที่ใช้ได้ผลดี เช่น การสอนแบบสัมพันธ์ทักษะ ศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบสาธิต การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป	2.21	0.78	ปฏิบัติน้อย	2.11	0.70	ปฏิบัติน้อย	1.45
7. การแนะนำวิธีสอนภาษาไทยที่เน้นกิจกรรมกลุ่ม เช่น การแบ่งกลุ่มทำงาน การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า	2.56	0.70	ปฏิบัติมาก	2.35	0.72	ปฏิบัติน้อย	3.14

ตารางที่ 7 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนี้ เหตุทางวิชาการ
ด้านวิธีสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
8. การส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน	2.33	0.75	ปฏิบัติน้อย	2.30	0.74	ปฏิบัติน้อย	0.43
9. การแนะนำเกี่ยวกับการเล่าเรื่องและยกตัวอย่างในการสอนโดยใช้ โวหารต่าง ๆ เช่น สาขกโวหาร อุปมาโวหาร ฯลฯ	2.46	0.72	ปฏิบัติน้อย	2.29	0.72	ปฏิบัติน้อย	2.46*
10. การแนะนำให้ครูศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้ใน การสอน เช่น กฎแห่งการฝึก กฎแห่งผล การเสริมแรง ฯลฯ	2.28	0.65	ปฏิบัติน้อย	2.22	0.70	ปฏิบัติน้อย	0.03
11. การแนะนำให้ครูสอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น และสอดคล้องกับ การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	2.66	0.69	ปฏิบัติมาก	2.47	0.72	ปฏิบัติน้อย	2.71*
12. การแนะนำให้ครูจัดสภาพห้องเรียนและบรรยากาศในห้องเรียนให้ สอดคล้องกับวิธีการสอน	2.53	0.73	ปฏิบัติมาก	2.37	0.70	ปฏิบัติน้อย	2.31*
13. การแนะนำให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย เช่น วิธีการสอนซ่อมเสริม ขั้นตอนการสอนซ่อมเสริม ฯลฯ	2.60	0.62	ปฏิบัติมาก	2.53	0.73	ปฏิบัติมาก	1.20
รวม	2.38	0.48	ปฏิบัติน้อย	2.27	0.50	ปฏิบัติน้อย	2.24*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า การปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านวิธีสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยมีการปฏิบัติน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือ การแนะนำให้ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนสอนแต่ละคาบ ส่วนการเข้าเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการสอนและให้คำแนะนำแก่ครู เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความถี่เห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านวิธีสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะ เห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการแนะนำเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น การแนะนำเกี่ยวกับการเล่าเรื่องและยกตัวอย่างในการสอนโดยใช้โวหารต่าง ๆ การแนะนำวิธีสอนภาษาไทยที่เป็นกิจกรรมกลุ่ม การแนะนำให้ครูสอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การแนะนำให้ครูจัดสภาพห้องเรียนให้สอดคล้องกับวิธีสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านสื่อการสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การชี้แจงให้ครูเห็นประโยชน์ในการใช้สื่อการสอน	2.78	0.66	ปฏิบัติมาก	2.60	0.71	ปฏิบัติมาก	2.76
2. การส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการสอนจากวัสดุที่หาง่ายเพื่อใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม	2.62	0.68	ปฏิบัติมาก	2.44	0.69	ปฏิบัติน้อย	2.74
3. การแนะนำครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	2.61	0.64	ปฏิบัติมาก	2.43	0.70	ปฏิบัติน้อย	2.72
4. การแนะนำให้ครูใช้สื่อการสอน ทั้งที่เป็นวัสดุ เครื่องมือ กิจกรรม และสื่อมวลชน ในแต่ละชั้นก่อนการสอนอย่างเหมาะสม	2.64	0.68	ปฏิบัติมาก	2.49	0.71	ปฏิบัติน้อย	2.25
5. การส่งเสริมให้ครูทดลองใช้สื่อการสอนใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการสอน	2.53	0.65	ปฏิบัติมาก	2.43	0.70	ปฏิบัติน้อย	1.65
6. การจัดให้ครูได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ห้องโสตทัศนศึกษาและการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ	2.43	0.69	ปฏิบัติน้อย	2.31	0.71	ปฏิบัติน้อย	1.84

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความถี่เห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านสื่อการสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
7. การแนะนำให้ครูใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งวิทยาการในการสอน เช่น แนะนำวิธีประสานงานกับบรรณารักษ์เพื่อจัดการวางการใช้ห้องสมุด การจองหนังสือเพื่อให้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.72	0.72	ปฏิบัติมาก	2.54	0.72	ปฏิบัติมาก	2.57*
8. การแนะนำรายชื่อบุคคลที่มีจำหน่ายในห้องตลาดพร้อมแหล่งผลิตเพื่อ ให้ครูพิจารณาเสนอขอมาใช้ประกอบการสอน	2.51	0.73	ปฏิบัติมาก	2.43	0.72	ปฏิบัติน้อย	1.17
9. การช่วยเหลือครูในการขอยืมและแลกเปลี่ยนสื่อการสอนวิชาภาษาไทย ระหว่างสถานศึกษา	2.20	0.74	ปฏิบัติน้อย	2.27	0.73	ปฏิบัติน้อย	1.00
10. การแนะนำให้ครูดูแล รักษา ซ่อมแซมสื่อการสอนให้อยู่ในสภาพที่ใช้ การได้เสมอ	2.53	0.72	ปฏิบัติมาก	2.48	0.72	ปฏิบัติน้อย	0.81
11. การแนะนำให้ครูทำสถิติ จำนวนครั้งในการใช้สื่อการสอนแต่ละชนิด	2.03	0.78	ปฏิบัติน้อย	2.06	0.69	ปฏิบัติน้อย	0.45
12. การส่งเสริมให้มีการจัดศูนย์รวมสื่อการสอนวิชาภาษาไทย	2.49	0.80	ปฏิบัติน้อย	2.33	0.75	ปฏิบัติน้อย	2.23*
รวม	2.51	0.48	ปฏิบัติมาก	2.40	0.52	ปฏิบัติน้อย	2.22*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูภาษาไทยเห็นว่าการปฏิบัติงาน
 นิเทศทางวิชาการด้านสื่อการสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย มีการปฏิบัติ
 น้อย ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยมีความเห็นว่ามี การปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ข้อที่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครู
 ภาษาไทย เห็นว่ามี การปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือ การชี้แจงให้ครูเห็นประโยชน์ใน
 การใช้สื่อการสอน รองลงมาคือ การแนะนำให้ครูใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งวิทยาการใน
 การสอน ข้อที่เห็นว่ามี การปฏิบัติน้อยไ้แก่ การแนะนำให้ครูทำสถิติ จำนวนครั้งใน
 การใช้สื่อการสอนแต่ละชนิด

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย
 เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านสื่อการสอนของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย
 มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการชี้แจงให้ครูเห็นประโยชน์ในการใช้สื่อการสอน การ
 ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการสอนจากวัสดุหาง่าย การแนะนำครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ
 ผลิตสื่อการสอน การแนะนำให้ครูใช้สื่อการสอนทุกประเภท การแนะนำให้ครูใช้ห้องสมุด
 เป็นแหล่งวิทยาการในการสอน การแนะนำให้ครูทำสถิติในการใช้สื่อการสอนแต่ละชนิด
 นอกนั้นมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การแนะนำให้ครูเลือกจัดกิจกรรมประกอบการสอนภาษาไทยที่น่าสนใจ เช่น การใช้เกม เพลง นาฏการ บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง	2.58	0.73	ปฏิบัติมาก	2.46	0.72	ปฏิบัติน้อย	1.80
2. การกระตุ้นให้ครูจัดกิจกรรมที่น่าสนใจแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.51	0.71	ปฏิบัติมาก	2.46	0.72	ปฏิบัติน้อย	0.78
3. การแนะนำให้ครูวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน	2.52	0.66	ปฏิบัติมาก	2.40	0.66	ปฏิบัติน้อย	1.94
4. การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบการสอน	2.73	0.68	ปฏิบัติมาก	2.62	0.66	ปฏิบัติมาก	1.71
5. การชี้แจงให้ครูเข้าใจระเบียบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.47	0.69	ปฏิบัติน้อย	2.47	0.67	ปฏิบัติน้อย	0.00
6. การสนับสนุนและให้ค่าปรึกษาแก่ครูในการจัดตั้งชุมนุมภาษาไทย	2.82	0.80	ปฏิบัติมาก	2.73	0.77	ปฏิบัติมาก	1.21
7. การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมทักษะทางภาษา ได้แก่ พูก ฟัง อ่าน เขียน เช่น พูกโต้วาที ฟังปารุภดา แข่งขัน การอ่านทำนองเสนาะ ประกวดการเขียนเรียงความ	2.97	0.70	ปฏิบัติมาก	2.86	0.70	ปฏิบัติมาก	1.79
8. การส่งเสริมให้ครูจัดนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย เช่น นิทรรศการกวีไทย เล่นละคร	2.89	0.76	ปฏิบัติมาก	2.77	0.78	ปฏิบัติมาก	1.65

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความถี่เห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
 ด้านกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
9. การสนับสนุนให้ครูส่งเสริมนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมวิชาภาษาไทยกับ สถานศึกษาอื่น ๆ เช่น การโต้วาที การแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย	2.87	0.77	ปฏิบัติมาก	2.79	0.74	ปฏิบัติมาก	1.07
รวม	2.70	0.51	ปฏิบัติมาก	2.62	0.52	ปฏิบัติมาก	1.80

*P < 0.05

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทยเห็นว่าการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย คำนึงกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือ การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อเสริมทักษะทางภาษาและข้อที่เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย คือ การแนะนำให้ครูวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน

เมื่อเปรียบเทียบความถี่เห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ คำนึงกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ คำนึงกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านการวัดและประเมินผลของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
1. การจัดหาหนังสือ ระเบียบการวัดและประเมินผล ตัวอย่างข้อทดสอบให้ครูได้ศึกษา	2.77	0.72	ปฏิบัติมาก	2.60	0.70	ปฏิบัติมาก	2.60*
2. การชี้แจงให้ครูเข้าใจวิธีการวัดและประเมินผลตามระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ	2.76	0.70	ปฏิบัติมาก	2.63	0.69	ปฏิบัติมาก	2.03
3. การแนะนำให้ครูใช้วิธีการวัดผลที่มีลักษณะตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น ทดสอบการพูดจากการพูดของนักเรียนโดยตรง	2.70	0.68	ปฏิบัติมาก	2.60	0.70	ปฏิบัติมาก	1.51
4. การส่งเสริมให้ครูสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อเป็นเกณฑ์ในการออกข้อสอบวัดพฤติกรรมผู้เรียนทุก ๆ ด้าน	2.30	0.74	ปฏิบัติน้อย	2.32	0.70	ปฏิบัติน้อย	0.29
5. การส่งเสริมให้ครูสร้างข้อทดสอบมาครุฐานวิชาภาษาไทยระดับโรงเรียน และระดับกลุ่มโรงเรียน	2.58	0.77	ปฏิบัติมาก	2.55	0.72	ปฏิบัติมาก	0.41
6. การอธิบายให้ครูเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และการวัดผลเพื่อตัดสินผลการเรียน	2.62	0.70	ปฏิบัติมาก	2.52	0.65	ปฏิบัติมาก	1.58

ตารางที่ 10 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านการวัดและประเมินผลของหัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
7. การแนะนำให้ครูวัดผลการเรียนเป็นขบวนการต่อเนื่อง	2.55	0.67	ปฏิบัติมาก	2.49	0.66	ปฏิบัติน้อย	1.03
8. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลการเรียน และการให้ระดมคะแนน	2.64	0.68	ปฏิบัติมาก	2.68	0.64	ปฏิบัติมาก	0.69
9. การชี้แจงให้ครูทำหลักฐานการวัดและประเมินผลอย่างเรียบร้อยและถูกต้องเป็นประจำ	2.82	0.73	ปฏิบัติมาก	2.84	0.69	ปฏิบัติมาก	0.27
10. การจัดให้ครูได้รับการแนะนำเกี่ยวกับวิธีสร้างข้อทดสอบแบบต่าง ๆ และเทคนิคการออกข้อสอบที่ดี	2.64	0.74	ปฏิบัติมาก	2.52	0.69	ปฏิบัติมาก	1.79
รวม	2.64	0.53	ปฏิบัติมาก	2.57	0.51	ปฏิบัติมาก	1.31

*P < 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวางที่ 10 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่าการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย มีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรกคือ การชี้แจงให้ครูทำหลักฐานการวัดและประเมินผลอย่างเรียบร้อยและถูกต้อง ครูภาษาไทยเห็นว่าการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการวัดและประเมินผลการเรียน มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับรองลงมา ส่วนหัวหน้าหมวดภาษาไทยเห็นว่า การจัดหาหนังสือ ระเบียบการวัดและประเมินผล ตัวอย่างข้อทดสอบให้ครูศึกษา มีการปฏิบัติเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการส่งเสริมให้ครูสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดหาหนังสือ ระเบียบการวัดและประเมินผล ข้อทดสอบให้ครูศึกษา การชี้แจงให้ครูเข้าใจวิธีการวัดและประเมินผลตามระเบียบการวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทั่วไป
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านความก้าวหน้าทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย	
1. การส่งเสริมให้ครูได้เข้าประชุม หรือเข้ารับการอบรม หรือสัมมนา หรือเข้าฟังการบรรยายเกี่ยวกับหลักสูตร จุดประสงค์ วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	2.90	0.83	ปฏิบัติมาก	2.78	0.79	ปฏิบัติมาก	1.48
2. การจัดหาหนังสือตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัยทางการศึกษา และคานการ เรียนการสอนภาษาไทยมาไว้ให้ครูศึกษาค้นคว้า	2.83	0.75	ปฏิบัติมาก	2.70	0.72	ปฏิบัติมาก	1.96
3. การจัดปฐมนิเทศแก่ครูภาษาไทยที่บรรจุใหม่ หรือจัดครูพี่เลี้ยง คอยแนะนำงานด้านวิชาการ	2.36	0.77	ปฏิบัติน้อย	2.33	0.72	ปฏิบัติน้อย	0.34
4. การส่งเสริม ให้ครูมีโอกาสไปปฏิบัติงานวิชาการในสถาบันการศึกษา อื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย	2.51	0.82	ปฏิบัติมาก	2.37	0.74	ปฏิบัติน้อย	1.93
5. การสนับสนุนให้ครู เป็นสมาชิกวารสารทางวิชาการ หรือเป็น สมาชิกสมาคมที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทย	2.28	0.75	ปฏิบัติน้อย	2.31	0.70	ปฏิบัติน้อย	0.47
6. การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสลาศึกษาต่อในแขนงที่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนภาษาไทย	2.67	0.83	ปฏิบัติมาก	2.60	0.72	ปฏิบัติมาก	0.92

การ rang ที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ด้านความก้าวหน้าทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย (ต่อ)

ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
7. การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษา	2.23	0.72	ปฏิบัติน้อย	2.25	0.69	ปฏิบัติน้อย	0.26
8. การจัดให้มีการประชุมทางวิชาการในหมวดวิชาอย่างสม่ำเสมอ	2.65	0.66	ปฏิบัติมาก	2.51	0.76	ปฏิบัติมาก	2.05*
9. การสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสรับนิเทศของงานวิชาการด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน	2.79	0.64	ปฏิบัติมาก	2.64	0.70	ปฏิบัติมาก	2.22*
รวม	2.58	0.50	ปฏิบัติมาก	2.50	0.52	ปฏิบัติมาก	1.63

*P < 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า การปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในค่านความก้าวหน้าทางวิชาการ มีการปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่า การส่งเสริมให้ครูได้เข้าประชุม อบรม สัมมนา หรือเข้าฟังบรรยายเกี่ยวกับหลักสูตร จุดประสงค์ วิธีสอน สื่อการสอน กิจกรรม การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือการจัดหาหนังสือ ตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัย ทางการศึกษาเอาไว้ให้ครูศึกษาค้นคว้า

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในค่านความก้าวหน้าทางวิชาการ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในเรื่องการจัดให้มีการประชุมทางวิชาการในหมวดวิชาอย่างสม่ำเสมอ การสนับสนุนให้ครูมีโอกาสรับนิเทศงานวิชาการ คำนอื่นนอกจากการสอนแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการ
ของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย			ครูภาษาไทย			t
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
1. ด้านหลักสูตร	2.55	0.52	ปฏิบัติมาก	2.50	0.52	ปฏิบัติมาก	0.92
2. ด้านจุดประสงค์	2.76	0.57	ปฏิบัติมาก	2.63	0.54	ปฏิบัติมาก	2.53 *
3. ด้านเนื้อหาและหนังสือเรียน	2.61	0.47	ปฏิบัติมาก	2.56	0.47	ปฏิบัติมาก	1.05
4. ด้านวิธีสอน	2.38	0.48	ปฏิบัติน้อย	2.27	0.05	ปฏิบัติน้อย	2.24 *
5. ด้านสื่อการสอน	2.51	0.48	ปฏิบัติมาก	2.40	0.53	ปฏิบัติน้อย	2.22 *
6. ด้านกิจกรรมประกอบการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.70	0.51	ปฏิบัติมาก	2.62	0.52	ปฏิบัติมาก	1.80
7. ด้านการวัดและประเมินผล	2.64	0.53	ปฏิบัติมาก	2.57	0.51	ปฏิบัติมาก	1.31
8. ด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ	2.58	0.50	ปฏิบัติมาก	2.50	0.52	ปฏิบัติมาก	1.63

* $P < 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยปฏิบัติมากเกี่ยวกับงานนิเทศทางวิชาการทั้งหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหาและหนังสือเรียน กิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล และด้านความก้าวหน้าทางวิชาการของครู แต่เห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านวิธีสอนน้อย ส่วนด้านสื่อการสอน ครูภาษาไทยเห็นว่าหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านนี้ น้อย ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยเห็นว่าตนเองปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการด้านนี้ มาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในค่านหลักสูตร เนื้อหาและหนังสือเรียน กิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดและประเมินผล และด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ พบว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 แต่ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยใน ค่านจุดประสงค์ วิธีสอนและด้านสื่อการสอนแตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของ
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผลการวิเคราะห์โดยการรวบรวมความถี่ของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนิเทศทางวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา
ภาษาไทย ซึ่งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทยได้ตอบแบบสอบถาม มีใจความ
สำคัญพอสรุปได้ดังนี้

คำถามหลักสูตร

1. ปัญหา

- 1.1 ครูส่วนใหญ่ไม่สนใจศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจโดยดั่งแท้ (56 คน)
- 1.2 หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไปไม่เหมาะกับเวลาและกว้างเกินไป
ไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น (50 คน)
- 1.3 ขาดหนังสือหลักสูตรและเอกสารการใช้หลักสูตร (18 คน)
- 1.4 หลักสูตรนั้นยากแก่การตีความ แต่ละสวดนศึกษาตีความและนำ
หลักสูตรไปใช้ต่างกันไป (16 คน)
- 1.5 มีการจัดอบรมเรื่องการใช้หลักสูตรน้อยมาก (14 คน)
- 1.6 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่แม่นยำในหลักสูตรเท่าที่ควร (12 คน)
- 1.7 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยไม่ค่อยมีเวลานิเทศหลักสูตรแก่ครู
(10 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

- 2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรร่วมประชุมปฏิบัติการกับครูใน
หมวดวิชาเพื่อร่วมกันปรับเนื้อหาในหลักสูตรให้เหมาะสมกับเวลา สภาพท้องถิ่น (54 คน)
- 2.2 หัวหน้าหมวดวิชาควรประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดการ
ศึกษาและศึกษานิเทศก์ทำให้มีการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่เสมออย่างน้อย
ภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยให้มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมาให้ความรู้
แก่ครูอย่างแจ่มแจ้ง (49 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรได้รับการนิเทศก่อนหลักสูตรมาก่อน ศึกษาหลักสูตรให้ถ่องแท้ และให้การนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรแก่ครูในหมวดวิชาได้อย่างชัดเจน (30 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจัดหาหลักสูตร เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรให้พอเพียงกับจำนวนครูผู้สอนในหมวดวิชา เพื่อความสะดวกในการศึกษา (22คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรแนะนำให้ครูศึกษาหลักสูตรด้วยตนเองด้วย ไม่รอรับจากการนิเทศอย่างเดียว (7 คน)

2.6 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจะสอนน้อยลงเพื่อจะได้มีเวลานิเทศแก่ครูในหมวดวิชา (4 คน)

ด้านจุดประสงค์

1. ปัญหา

1.1 จุดประสงค์วิชาภาษาไทยกว้างเกินไป ยากแก่การศึกษา ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนและสภาพท้องถิ่น (36 คน)

1.2 ครูภาษาไทยไม่เข้าใจจุดประสงค์รายวิชาว่าต่างจากจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างไร และไม่เข้าใจการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ (22 คน)

1.3 แต่ละเขตการศึกษา หรือแต่ละกลุ่มโรงเรียนใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ไม่ตรงกัน ซึ่งอาจเกิดปัญหาค้นมาตรฐานทางวิชาการ

1.4 ครูภาษาไทยไม่ค่อยสอนตามจุดประสงค์และไม่ค่อยสอนตามแผนการสอนที่จัดทำ มักสอนตามถนัด หรือไม่มีแผนการสอน (10 คน)

1.5 หัวหน้าหมวดวิชาไม่มีเวลานิเทศให้ครูเข้าใจเรื่องจุดประสงค์และครูไม่ได้รับการนิเทศเรื่องนี้จากผู้อื่น (9 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจัดประชุมปฏิบัติการร่วมกับครูในหมวดวิชาเพื่อปรับปรุงจุดประสงค์ให้เหมาะสมกับเวลาเรียน ชีวิตประจำวัน และสภาพท้องถิ่น (32 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรเสนอไปยัง เขตการศึกษาหรือ กรมวิชาการ ให้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ มาให้ใช้อย่างเดียวกัน ทั่วประเทศ และจัดให้ครูได้รับการนิเทศเรื่องจุดประสงค์ (29 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาควรแนะนำให้ครูสอนภาษาไทยที่สอนวิชาเดียวกันร่วมกันตั้งจุดประสงค์และจัดทำแผนการสอนไว้ใช้ในการสอน (18 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาควรสนับสนุนให้โอกาสครูภาษาไทยได้เข้าอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องจุดประสงค์การเรียนการสอน (13 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจัดทำตาราง เอกสารไว้ใน หมวดวิชา เพื่อให้ครูค้นคว้าประกอบการสร้างจุดประสงค์การเรียนรู้ (9 คน)

ก้านเนื้อหาและหนังสือเรียน

1. ปัญหา

1.1 ในหมวดวิชาภาษาไทยขาดแคลนหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ คู่มือการใช้หนังสือเรียน หนังสืออ้างอิง (65 คน)

1.2 เนื้อหาวิชาภาษาไทยกว้างเกินไป ยากแก่การศึกษา ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน สภาพท้องถิ่น และยุคสมัย (58 คน)

1.3 เนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชาซ้ำซาก เช่น หลักภาษาระดับ ม.1, ม.2., ม.3 (24 คน)

1.4 เนื้อหาในหนังสือเรียนไม่ถูกต้อง การพิมพ์กพร่อง ภาพประกอบน้อย รูปเล่มไม่น่าสนใจ (23 คน)

1.5 ครูค้นคว้าจากหนังสือเรียนเพียงเล่มเดียว นักเรียนในชนบทห่างไกลขาดแคลนหนังสือเรียน หนังสือแบบฝึกหัด (14 คน)

1.6 ครูไม่เข้าใจการใช้หนังสือเรียน ยึดหนังสือแทนจุดประสงค์ (9 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรพยายามจัดหาหนังสือเรียนให้นักเรียนได้ยืมเรียน และส่งเสริมให้ครูเขียนเอกสารประกอบการสอนวิชาต่าง ๆ ที่ไม่มีหนังสือเรียน โดยยึดหลักสูตร (32 ท่าน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาควรของบประมาณซื้อหนังสือเรียน ตำรา หนังสืออ้างอิงไว้ในหมวดวิชาสำหรับครูใช้คนคว้านเนื้อหาที่จะสอน (22 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาควรจะแนะนำให้ครูใช้หนังสือเรียนของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลักยี่ในการคนคว้าน และใช้หนังสือจากสำนักพิมพ์อื่น ๆ ประกอบการคนคว้านควย (17 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยควรร่วมมือในการเลือกใช้หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบ (14 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาควรนิเทศครูในการเลือกเนื้อหาที่จะสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้โดยให้ยึดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น บุคสมัย (12 คน)

ก้านวิธีสอน

1. ปัญหา

1.1 ครูยังนิยมวิธีสอนแบบบรรยายซึ่งทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (51 คน)

1.2 ครูขาดเทคนิคการสอนและไม่ทราบวิธีสอนใหม่ ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทย (32 คน)

1.3 ครูไม่สอนตามแผนการสอนที่จัดทำไว้เนื่องจากสภาพห้องเรียนและจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสมที่จะใช้วิธีสอนใหม่ ๆ (24 คน)

1.4 ครูไม่สามารถจะให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ทั่วถึงในช่วงเวลาที่สอนในห้องเรียนเพราะเวลาสอนน้อย (14 คน)

1.5 ครูไม่ได้รับการส่งเสริมหรือการนิเทศก้านวิธีสอนจากหัวหน้าหมวดวิชาและไม่มีโอกาสได้เข้าอบรมก้านวิธีสอนภาษาไทย (12 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรส่งเสริมให้ครูได้เข้าอบรมสัมมนาและประชุมปฏิบัติการก้านเทคนิค วิธีสอนภาษาไทยอย่างเต็มที่ (54 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาควรจัดให้มีการสาธิตวิธีสอนภาษาไทยให้ครูในหมวดวิชาได้ดูเป็นตัวอย่าง หรือควรจัดหาเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการสาธิตวิธีสอนมาให้ครูได้ดู เพื่อนำไปใช้ในการสอน (28 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาควรสนับสนุนให้ครูทดลองใช้วิธีสอนที่แปลกใหม่ และเผยแพร่แก่เพื่อนครูที่สอนภาษาไทยด้วยกัน (24 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาควรแนะนำให้ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการสอนในชั้นเรียน (15 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาควรจะเข้าเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน เพื่อให้คำแนะนำแก่ครูบ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ครูรู้สึกเคยชิน (7 คน)

กานสื่อการสอน

1. ปัญหา

1.1 ไม่มีสื่อการสอนเพียงพอ ล้าสมัย สื่อการสอนใหม่ ๆ ราคาแพง (78 คน)

1.2 ครูภาษาไทย ไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอนเพราะมีคาบสอนมาก รวมถึงกิจกรรมโรงเรียนมาก และขาดงบประมาณในการผลิต (36 คน)

1.3 สื่อการสอนบางอย่างหายากทำให้เด็กขาดประสบการณ์บางอย่างไป (27 คน)

1.4 ขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการสอนให้เพียงพอ (25 คน)

1.5 ครูภาษาไทย ไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อการสอน (18 คน)

1.6 ครูภาษาไทยขาดทักษะในการทำอุปกรณ์ง่าย ๆ เพราะไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอน (16 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรพยายามทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของสื่อการสอนเพื่อสนับสนุนเรื่องงบประมาณในการจัดหา (42 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการจัดหาสื่อการสอนไว้ใช้ในหมวดวิชาอย่างเพียงพอ (32 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญ ของสื่อการสอนและกระตุ้นให้ครูผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เองโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม (30 คน)

2.4 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาน่าจะจัดให้มีการอบรมหัวหน้า หมวดวิชาในด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน และจะได้นำมานิเทศครูและจัดประชุม ปฏิบัติการเพื่อผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้ในหมวดวิชา (26 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรร่วมกับครูหาวิธีเก็บ ซ่อมแซม รักษาให้สื่อการสอนใช้ได้นาน ๆ และจัดตั้งศูนย์วัสดุภาษาไทยโดยมีผู้รับผิดชอบ (24 คน)

งานกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. ปัญหา

1.1 เนื้อหาวิชามาก เวลาเรียนน้อยยากแก่การจัดกิจกรรม ประกอบการสอน (49 คน)

1.2 ผู้บริหารไม่สนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริม หลักสูตรและการเข้าร่วมกิจกรรมกับสถานศึกษาอื่น ๆ เพราะเห็นว่าเสี่ยงถึงรบกวน และเสียเวลาเรียน (27 คน)

1.3 มีอุปสรรคในการจัดกิจกรรมคือ จำนวนนักเรียนมาก สถานที่ น้อย ไม่มีเวลา ซากงบประมาณ (25 คน)

1.4 ครูสอนวิชาเดียวกันระดับเดียวกันไม่ประชุมปรึกษาเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมประกอบการสอนให้เป็นไปในแนวเดียวกัน (19 คน)

1.5 ครูยังไม่เข้าใจระเบียบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ ไม่มีคู่มือการจัดกิจกรรม (16 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยต้องพยายามชี้ให้ผู้บริหาร เห็นความ สำคัญของกิจกรรมประกอบการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อจะได้อนับสนุน เรื่องงบประมาณ (28 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรเสนอฝ่ายวิชาการให้จัดทำรายงาน
สอนวิชาภาษาไทย 2 คาบติดกันบ้าง เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมประกอบการสอนได้
สะดวก (27 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรเสนอให้มีอาคารอเนกประสงค์สำหรับ
การจัดกิจกรรมจะได้ไม่มีเสียงก้องรบกวนห้องเรียนอื่น และสามารถจัดกิจกรรม
นอกเวลาเรียนได้ (19 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรจัดหาคู่มือการจัดกิจกรรมให้
ครูได้ศึกษาและสนับสนุนให้คำปรึกษาแก่ครูในการตั้งชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมวรรณศิลป์
(14 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรประสานงานกับฝ่ายกิจกรรม
ของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของหมวดวิชา (12 คน)

ก. การวัดและประเมินผล

1. ปัญหา

1.1 นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวัดผลเพราะถือว่ามีโอกาส
สอบแก้ตัวได้ (32 คน)

1.2 ครูไม่เข้าใจการออกข้อสอบให้ตรงตามจุดประสงค์ ไม่เข้าใจ
วิธีวัดผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ (28 คน)

1.3 ข้อสอบที่ใช้ในการวัดผลไม่ได้รับการวิเคราะห์ ไม่มีความเป็น
มาตรฐาน (18 คน)

1.4 ครูที่สอนระดับเดียวกันไม่มาร่วมปรึกษาวางแผนการวัดผลและ
ชာคการนิเทศเกี่ยวกับการสร้างข้อสอบที่ดี (11 คน)

1.5 การที่ความระเบียบการวัดผลแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกันทำให้
การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลไม่ตรงกัน (11 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรแนะนำให้ครูออกข้อสอบทั้งแบบปรนัย
และอัตนัยโดยหาตัวอย่างข้อสอบที่ดีมาให้ครูศึกษาเพื่อให้ครูออกข้อสอบตรงกับจุดประสงค์
(27 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาควรอธิบายถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้ครูเข้าใจ และส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเรื่องการวัดและประเมินผล (15 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาต้องแนะนำให้ครูที่สอนวิชาเดียวกันกำหนดจุดประสงค์และออกข้อสอบร่วมกัน (12 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาควรเสนอไปยังผู้บริหารให้ประสานงานในกลุ่มโรงเรียนให้จัดอบรมการวัดผลแก่ครูในกลุ่มโรงเรียนและประชุมปฏิบัติการออกข้อสอบวิเคราะห์ข้อสอบร่วมกันเพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยไว้ใช้ในกลุ่มโรงเรียน (11 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาต้องวางแผนร่วมกันกับครูในการสอบแก้ตัวและการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยเพื่อช่วยเด็กเรียนอ่อน (8 คน)

กานความก้าวหน้าทางวิชาการ

1. ปัญหา

1.1 ผู้บริหารไม่สนับสนุนให้ครูไปอบรม สัมมนาทางวิชาการเพราะไม่มีงบประมาณ ผู้ที่ต้องการไปอบรมต้องใช้ทุนส่วนตัว (44 คน)

1.2 ครูในโรงเรียนที่ห่างไกลขาดแหล่งวิทยากรที่จะศึกษาค้นคว้า (21 คน)

1.3 มีโครงการอบรมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยและการสอนภาษาไทยน้อยมาก (18 คน)

1.4 ในหมวดวิชาภาษาไทยยังขาดเอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยใหม่ ๆ ให้ครูมีโอกาสศึกษาค้นคว้าอย่างสะดวก (12 คน)

1.5 ทั่วครูผู้สอนภาษาไทยบางคนไม่กระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าทางวิชาการเพิ่มเติม (7 คน)

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยควรสนับสนุนให้ครูได้เข้าอบรม สัมมนาประชุมปฏิบัติการและศึกษาดูงานทางวิชาการให้มากที่สุด (64 คน)

2.2 หัวหน้าหมวดวิชาควรสนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้ศึกษาต่อและ
ชี้ให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ (17 คน)

2.3 หัวหน้าหมวดวิชาควรจัดหาวารสาร ตำรา งานวิจัยใหม่ ๆ
มาไว้ในหมวดวิชาภาษาไทยเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าความก้าวหน้าใหม่ ๆ ทางวิชาการ
(14 คน)

2.4 หัวหน้าหมวดวิชาควรให้ครูที่ทำงานก็ได้มีบทบาททางวิชาการ
ในหมวดวิชาและในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น (11 คน)

2.5 หัวหน้าหมวดวิชาควรพยายามจัดหางบประมาณของหมวดวิชา
โดยเฉพาะส่วนหนึ่งเพื่อส่งเสริมให้ครูในหมวดวิชาไปอบรม ในกรณีที่โรงเรียนไม่มี
งบประมาณ (8 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย